

París, dillena 22 - juny 1942

Estimat Victor. Et volia escriure dillena passat,
per a felicitar-te el 22è aniversari. Però la
semt es va acabar que aquell dia era el
meu sant i, davant de la bona de silenci, vaig
tenir quasi sempre algun moment. Les cançons que
em fan recordar massa com en dir, vaig acabar
una mica morca i quan sento el meu nom
massa seguit, i sobretot en llavors junyets, em fa
pensar en Xisto marseille i en òperes italianes, i
em sento entre mesorçut i imitat.

24 anys es encara una bona edat per a
felicitar-se sense por de l'aniversari. Si que el pare
ho és amb el mateix dia que jo, el 30 d'agost, a
con que jo aquest any ja en fare 32, a ell
no se' pot ni el felicitar...

La para conta em va agadar moltíssim.
Compeno que, sobretot d'història, necessiti unes quantes
pàgines per a assitir a la llengua. Però, sense
dubte, així fa encara més atenció el cas. Malgrat
que de tant en tant heu de vendre a un bonq,
la història es vaig quasi tan però d'història
com d'antimetria. Però, si alguna vegada temps
sola ni he llegit amb detenció he vist he
clar que el seu interès veix voluntàriament
amb la voluntat i l'amplitud ^{amb} que ens

hi dediquem. Poder s'acaba els ulls encara amb un
total cop d'enfocament tant abarat que arriba a
convèncer en sent de cor i ossos els hàbitants
de les plaes d'assessors ~~en~~ ^{deu} seu servei un
plaer de deu - i ara, a mi a mi, un consel...

La classe de literatura deu ser la meitat de
l'obra. Segons la terra vosta, ja heu passat la
Plèiade, si enten a punt d'entrar al regne d'
sa. Et ~~classicisme~~ ^{classicisme} ~~si~~ ^{esta} revisita del classicisme
són com l'essència mateixa de l'apetit francès,
- una fianta de Lafontaine, una Tragedia de Racine,
un conte de Voltaire - però trobo que alguna
cosa es va mentir en el segon de l'libre XIV. Alguns

una que diuen a Villan: "Pensant una
a puntament i una sensació de joventut desinvolta
~~que~~ molts diferents que amb els síncron, ~~que~~
i que no té res ⁿⁱ ~~de~~ ^{veure} ni amb la vocacitat
de Babelais, ni ^{amb} ~~de~~ la coquetaria d'alguns pas
massius del segle passat. Segueixent en tot
els veïsos passat el mateix. No es va "la Història
se divideix en quatre èpoques: Antiga, Mitjana, Moderna
& contemporània". Així, quan s'acabava aquesta distinció
"edat ~~contemporània~~ ^{moderna}!"

ni he quedat admirat de veure que fins i tot
de filosofia et dediquen a lectures fora dels
llibres, i que t'atreuen amb Locke
i Spinoza. Spinoza és un dels meus cosins;
valdria laurel·les d'or. Cada vegada que, per
referència, m'he trobat amb la paraula m'he
demostrat un gran interès. Però en la pràctica, no
he'n heigut, ni pensin que és esgotada, però
si heu sent que agafés força de no fer
res en serio m'heu tranquil·lit força i en
terminant, i en veig entantant per me
ments.

Penso exactament com tu respecto es error
tutja i es perils de l'apau d'adament. Donat
el teu temperament essencialment i l'her, etc
pots pot ~~ser~~ ser més favorable que a molts
altres una etapa de civilització francesa, perquè
menys per caràcter fèl·la i estorats. És possible
que França tingi deparat molt en es d'altres
molt per tota nostra en l'essència - que és
alguna cosa més substancial que la nostra
línia. També aquí el domini intel·lectual i
moral de la societat està aguant caràcters

realment vertiginosa. Fins i tot en aquests
entornos t'hi veu o artista que - i tingues veient
que l'any passat Barcelona va ser la ciutat d'
Europa on es va vendre més pintures modernes -
el mal gust i la imbecilitat envaïren cada dia
més terrenys. I no parlem de la ^{veritat} ~~veritat~~
i de l'embelliment de l'home mitjà, perquè
em porria de malhumors, i atar considerant
que el malhumor és un dels camins de l'
abjectament.

Es sent que l'home a l'home normal que
entrepesa dues vegades amb la mateixa pesera. Però
si s'atac aleta... No et dic de més. Però se
lletot en la seva situació, se deu que sigui
~~perquè que la seva situació, se deu que sigui~~
~~perquè que la seva situació, se deu que sigui~~
penso que la veia molt jove, sain com un ins
tament de música molt sensible que quans les
pensaven d'atar se solament acaniant les cordes
a veure ja un se més fort que no haurien
volgut. ~~perquè que la seva situació, se deu que sigui~~ Em diris que
pens et veipit de no deixar-te embalar; i ~~perquè~~
M'aida ^{alguna} ~~alguna~~ mai ni veigs.

→ la guerra, qui en direm? Aquest país
són uns diables! la guerra el nostre país
va entrar resultant a la d'Europa. Vans
conquesta i ocupacions iniciades i una guerra
després fins a la solució. Malgrat la actitud
que i en diferents objectes, el problema és si
els U.S.A. podran ajudar Anglaterra en la mateixa
mesura que després havent per aquest
país i els vincents. Ha de dir per aquí que
Hitler pensa portar un lèlix d'atímat a l'entorn
un país cent. Establert - Don arge de guerra-transport!

-
s'acti enjornant. Ríndis Barcelona fora un país
de guerra. D'aquí per vincles la Armada i
en l'espai Rousard, a Cost - i l'hober.

Però mit. Una solució a l'...

Atenció